

Pieśń pospolitą w ton niepospolity
zabrzmi, Europo, o Azyjo, i ty!
I ty, Afryko, co na skwarnym grzbiecie
dźwigasz Murzyna, i ty, Nowy Świecie!

Chwała bądź Bogu we Trzech Jedynemu:
Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu!
Chwała bądź w niebie, w piekle i na ziemi,
między świętymi, między przekłętymi!

Ale któż Tobie, w Trójcy Jeden Boże,
choć odrobinę chwały dodać zmoże?
Nikt, nikt nie zmoże. Przyjm za chwałę, Panie,
żeś jest chwalebny, uczynić wyznanie.

Tyś chwała wszystkich! Ty w niebie, na ziemi
sam jeden wszystkich działasz chwalebniemi.
A zaś stworzenie kiedy chwali Ciebie,
sobie korzysta i podwyższa siebie.

A choc jedynie z naszym jest pożytkiem
i z naszą chwałą Cię wielbić, z tym wszystkim
kazałeś sobie, Boże wiekuisty,
nieść cześć i chwałę przez Twego Psalmisty.

Nieśmyż więc chwałę i pieśń w Pańskie uszy
z miejsca swojego, to jest z czystej duszy,
z czystego serca, myśli i języka,
bo Mu przemierza chwała z ust grzesznika.

Chwała bądź Bogu we Trzech Jedynemu:
Ojcu, Synowi, Duchowi Świętemu!
Chwała bądź w niebie, w piekle i na ziemi
jak od początku, tak czasy wiecznemi!

AMEN